

‘Veredeling vraagt langdurig investeren’

Marien Valstar: 'Wil je later geen natuurgebieden ontginnen voor voedselproductie, dan moet je nu werken aan een hoogproductieve en -efficiënte, duurzame landbouw.'

Groene veredeling kan duurzame landbouw bevorderen en helpen om de snelgroeiende wereldbevolking te voeden. Daarom is de overheid betrokken bij het onderzoeksprogramma Groene veredeling, waarin wetenschappers en bedrijven nauw samenwerken. ‘Kennis stroomt zo echt naar de bedrijven toe’, zegt Marien Valstar, sectormanager Uitgangsmateriaal bij het ministerie van EL&I.

Waarom investeert de overheid in groene veredeling?

‘Veredeling, oftewel de verbetering van planten, is kennisintensief en vraagt om langdurige investeringen. Veredelingsprogramma’s lopen soms tien jaar of langer. Voor veel veredelingsbedrijven heeft de biologische sector potentie, maar is de markt nog te klein om gericht programma’s voor op poten te zetten. Voor de biologische landbouw is een efficiënte mineralenbenutting bijvoorbeeld van belang, maar in de reguliere landbouw is dat nog geen issue. Vanuit het ministerie voelen we een verantwoordelijkheid om de biologische landbouw te helpen met hun kennisvragen. Daarom stoppen we er relatief meer geld in dan in gangbare landbouw. Tegelijkertijd gaat het ook om duurzaamheid breed in de sector. Reguliere tuin-

ders kunnen nu bijvoorbeeld nog veel kunstmest met fosfaat gebruiken. Maar fosfaat raakt een keer op, dus de reguliere landbouw profiteert straks evengoed van gewassen die fosfaat beter benutten.’

Het kabinet vindt de veredelingssector zelfs een topsector.

‘Tuinbouw en uitgangsmaterialen is een van de negen economische topsectoren die dit kabinet heeft aangewezen. Een werkgroep van het bedrijfsleven, Wageningen UR en de overheid werkt de plannen voor deze topsector uit. De essentie is dat ondernemers ruimte krijgen om te ondernemen en dat daardoor duurzame economische groei wordt gerealiseerd. Je moet bepalen wat je nu moet doen om over tien jaar nog steeds een belangrijke positie in

te nemen, want dat gaat niet vanzelf. Het zou me niet verbazen als de analyse uitwijst dat we in kennis moeten blijven investeren om aan de top te blijven.’

Wat kan de sector over de grens betekenen?

‘Jaarlijks komen er tachtig miljoen mensen bij. En waar mensen welvarender worden, gaan ze meer dierlijke eiwitten eten. Dat vergroot uiteindelijk de vraag naar plantaardige producten. Wil je voorkomen dat we straks allerlei natuurgebieden moeten ontginnen om voedsel te produceren, dan hebben we overal hoogproductieve, hoogefficiënte en duurzame landbouw nodig. Ons kleine landje werd jaren geleden al geconfronteerd met de keerzijde van intensieve landbouw, dus we hebben een kennisvoorsprong op dat gebied.’

Moet Nederland beducht zijn voor internationale concurrentie?

‘Er zijn heel veel gewassen, dus er is genoeg te doen. Nederlandse bedrijven hebben een sterke marktpositie in groentezaden, sierteelt, aardappels en grassen. Concurrentie is helemaal niet verkeerd. We zoeken ook samenwerking op kennisterrein. Meerdere landen willen kennis delen. Nederland, en in het bijzonder Wageningen UR, is een graag geziene partner. China doet bijvoorbeeld graag zaken met Nederland, zoals in onderzoek naar komkommers en tomaten.’

Is samenwerking met het bedrijfsleven niet lastig?

‘Veredeling is een researchgedreven industrie. Bedrijven steken een vijfde tot een kwart van hun omzet in research en development. De meeste bedrijven hebben bovendien een stevige interactie met bijvoorbeeld Wageningen UR, onder meer via het TTI Groene genetica, het Centre for BioSystem Genomics (CBSG) en het programma Groene veredeling. Het onderzoek in die programma’s loopt van fundamenteel tot meer praktijkgericht. Praktijkvragen komen ook op fundamenteel niveau terecht, en andersom. Kennis stroomt echt naar de bedrijven toe. Publiek-private samenwerking zorgt voor een focus op veredeling die ertoe doet. Soms levert de samenwerking wel lastige kwesties op: bedrijven willen geheimhouding, terwijl wetenschappers willen publiceren. Maar daar kom je in overleg wel uit.’